

— Каза ми още, че намърпили нѣкакъвъ печатъ, показвали му го и го попитали, да ли не е сѫщия, който билъ удрянъ върху писмата, адресирани до Негово Царско Височество и които той изгорилъ, и казалъ „да“. Послѣ че стражарите уловили нѣкого си Георги Великовъ и го държели въ градоначалство. Азъ бѣхъ чулъ за това лице, той ми бѣше върлъ противникъ. Подиръ 10 дена дѣйствително видѣхъ го, но показа ми се много русъ. Вѣроятно това било отъ тѣмнината. Распитахъ още Лепавцова за други нѣкои арестанти, какъ се отнасятъ съ тѣхъ въ участъка. Той ми расказа, че довели Китанчева. Азъ му расправихъ, че на единъ злощастенъ се отнасятъ много лошо. Попитахъ го още, може ли той да помни прѣди 6—7 мѣсѣца, какъвъ е билъ пеата върху писмата, които изгори и да каже, че прѣставения му въ участъка печатъ е сѫщия? Всичкия ни разговоръ бѣше този, за друго нѣщо не сме разговаряли.

— Великова познавате ли го?

— Азъ съмъ чулъ за него.

— За Лепавцова ще прибавя още едно, че той ми е казалъ, че билъ изважданъ прѣдъ министра прѣдсѣдателя, който му казалъ, че и да го осаждатъ ще бѫде помилванъ. Лукановъ го заплашвалъ и още други работи, които всѣки затворникъ не може да помни хубаво.

— Вий казахте, че съ г. Лепавцова не сте говорили за убийство, ами не сте ли чували отъ нѣкого да се говори?

— Абсолютно нищо.

— *Заш. Расолковъ:* Моля да каже г. Каравеловъ и това нѣщо. Когато се е говорило за кандидатуритѣ на Станчева и Китанчева въ Панагюрище, имало ли е дума за компромисъ между г. Каравелова и Цанкова?

— Азъ по-напрѣдъ расправихъ на сѫда за компромиса.

— *Заш. Бобчевъ:* Може ли подсѫдимия да отговори на вѣпроса: не е ли зарежвалъ на Лепавцова, да не говори противъ Великова, защото можалъ да открие нѣщо?

— Азъ не съмъ говорилъ такова нѣщо.

— Разговарялъ ли е г. Каравеловъ съ Великова въ затвора?

— Не съмъ разговарялъ.

Прѣдсѣд.: Когато се разговаряхте съ Лепавцова въ затвора, имаше ли и други хора?

— Нѣмаше, ний двамата бѣхме,